

குழந்தைகள் பெறுபவர்கள் மட்டுமல்ல; தருபவர்களும் கூட... (Bring Something to the Table)

நண்பர்களுடன் இன்பச் சுற்றுலா செல்ல திட்டமிட்டு அதற்கான ஏற்பாடுகளில் நான் மும்முரமாய் இருந்த நேரம்; என் வீட்டு தொலைபேசி அழைத்தது. பேசியது வேறு யாரும்ல்ல, என் தோழிதான். "நான் என்ன கொண்டுவருவேன்?" என்று என் தோழி என்னிடம் கேட்டாள்.

முன்னதாக நாங்கள், இன்பச் சுற்றுலா குறித்து திட்டமிடும்போது, என் சார்பாக உணவும், அவள் சார்பாக பானமும் (beverage) கொண்டுவருவதாக எங்களின் கடைமைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். இப்போது மெனுவை சரிபார்த்துவிட்டு, இன்னொரு கூடுதல் உணவுவகையை கொண்டுவருவது குறித்துப் பரிந்துரைக்கிறாள். அதை அவளே செய்வதாகவும் சொல்கிறாள். இந்த நேரத்தில்தான் நான் இங்கே ஒன்றைக் காண்கிறேன். இன்பச் சுற்றுலாவில், அனைவரின் மகிழ்ச்சிக்குமான தன் பங்களிப்பை சற்று கூடுதலாக்கிக் கொள்வதை என் தோழி முக்கியமாக நினைக்கிறாள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்.

இந்த உலகை இரண்டுக் கூறுகளாகப் பகுப்பது எளிதுதான். நாம் வாழும் இந்த உலகம் சுழன்றுகொண்டே இருக்கிறது. நாம் இருட்டையும் வெளிச்சத்தையும் மாறிமாறி சந்திக்கிறோம். காலையில் இருக்கிறோம். பின்னர் அது மாறிப்போய் நண்பகல் வருகிறது. அதற்கடுத்து மாலை நேரத்திற்குள் பிரவேசிக்கிறோம். இறுதியாக இரவில் மூழ்கிவிடுகிறோம். ஆனால் பின்னர், மீண்டும் வெளிச்சத்தைக் கண்டுவிடுகிறோம்.

இந்த உலகம் கொடுப்பவர்கள் மற்றும் எடுப்பவர்களால் நிறைந்துள்ளது. நாம் எப்போது கொடுக்க வேண்டுமோ அப்போது கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டும். அதேசமயத்தில், பிறர் கொடுப்பதை நாம் பெறுகின்ற நேரம் வரும்போதும், அதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பெரியவர்களின் மத்தியில் நிறையப் பிரச்சினைகள் இருந்தாலும், நாம் இங்கே அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் பேச வரவில்லை. நாம் பேச வருவது குழந்தைகள் பற்றியும் அவர்களுக்கான வாய்ப்புகள் குறித்துமே. அதாவது, குழந்தைகளுக்கும் தருவதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுத்து, அப்படி அவர்கள் தங்கள்

பங்காக தருவதை, மகிழ்ச்சியோடு பெறுவதற்கு நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதே இக்கட்டுரை.

நாம் அமைத்துக்கொண்ட செயற்கை நடைமுறைகளில் பரபரப்பாக உழல்வதையே வாழ்க்கையின் பெரிய சாதனையாக நினைக்கும் நம்மைப்போன்ற பெரியவர்கள், பலநேரங்களில் நம் குழந்தைகளையே மறந்துவிடுகிறோம். வாழ்க்கை எனும் சுற்றுலாவில் பரபரப்பாக இருக்கும் நாம், நம் குழந்தையும், சூழலை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு தன் பங்களிப்பை வழங்க முடியும் என்பதை நாம் பெரும்பாலான நேரங்களில் நினைப்பதேயில்லை. அந்த விஷயத்தில், உணர்வற்றவர்களாகவும், மறத்துப் போனவர்களாகவும் மாறிவிடுவதால், குழந்தைகளின் எதிர்பார்ப்புகளையும் உணர்வுகளையும் நாம் புரிந்துகொள்வதில்லை.

வாழ்க்கை எனும் சுற்றுலாவிற்கு குழந்தைகளால் என்ன பங்களித்துவிட முடியும் என்றா நினைக்கிறீர்கள்? உங்கள் நினைப்பை தயவுசெய்து தூக்கி எறியுங்கள். நடக்கப் பழகி, பின்னர் இயங்கத் தொடங்கும் நிலையிலுள்ள குழந்தைகள் தங்களின் வயது மற்றும் ஆற்றலுக்கேற்ற திறம் உடையவர்களே. அவர்களால் நம்மிடமிருந்து எடுக்க மட்டுமல்ல; மகிழ்ச்சியோடு கொடுக்கவும் முடியும். அதைத்தான் அவர்களும் விரும்புகிறார்கள்!

இந்த வாழ்க்கை எனும் சுற்றுலாவில் தாங்கள் ஏதேனும் தங்கள் பங்கிற்கு செய்ய வேண்டுமென்றுதான் குழந்தைகளும் விரும்புகிறார்கள். தம்மைப் பராமரித்து கவனித்துக்கொள்ளும் பெரியவர்களின் மகிழ்ச்சிக்காக, தாங்களும் பங்களிக்க வேண்டுமென்பதே அவர்களின் ஆவல்..!

ஆனால் நாமோ, குழந்தைகளைப் பற்றி எதையும் கண்டுகொள்ளாமல், நம் வேலைகளை விரைவாக முடித்துவிட வேண்டுமென்ற பரபரப்பிலேயே இயங்குகிறோம். நமது செயல்பாடுகளை குழந்தைகளுக்குப் பொறுமையாக காட்டி, அவர்களையும் உணரச்செய்து தயார்படுத்தும் நிலைக்கு கொண்டுவருவதைவிட, வேலைகளை நாமே விரைவாக செய்துவிடுவது எளிதுதான். அந்த எளிமையைத்தான் நாம் பெரும்பாலும் விரும்புகிறோம்.

தங்களது குடும்பத்தின் நன்மைகளுக்காக, பங்களிக்கும் வாய்ப்பு தமக்குக் கிடைத்தால், அதனால் குழந்தைகள் அடையும் மகிழ்ச்சி எல்லையற்றது. அவர்களின் மனம் ஒளி நிரம்பியதாய் மாறுகிறது. முறையான வழிகாட்டுதல் கிடைக்கும் குழந்தைகள், கொடுப்பவர்களாக உருவெடுக்கிறார்கள். அதன்பின்னர், அவர்களே பிறரிடமிருந்து பெறுவதற்கும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

வாழ்க்கை எனும் சுற்றுலாவில் பங்களிக்க, நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒன்று இருக்கிறது. ஒரு 3 வயது குழந்தையும் அந்த சக்தியைப் பெற்றுள்ளது. தரை விரிப்புகளை விரித்தல், பொருட்களை எடுத்து வைத்தல், தட்டு மற்றும் டம்ப்ளர்களை அமர்ந்திருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் எடுத்துச்சென்று வழங்குதல், தேவைப்படுவோருக்கு தேக்கரண்டி(spoon) எடுத்துச்சென்று அளித்தல், சிறிய குடுவையாக இருந்தால் தண்ணீர் எடுத்துச்சென்று ஊற்றுதல், அனைவருக்கும் பழம் வழங்குதல், விரிப்புகளை சுருட்டுதல் உள்ளிட்ட பல்வேறான வேலைகளில் குழந்தைகள், கொடுப்பவர்களாக மாற முடியும்.

இது மட்டுமா, சமையல் வேலைகளில்கூட குழந்தைகளை அவர்களின் சக்திக்கேற்ற வகையில் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை அறியுங்கள்.

பங்களிப்பின் மூலமாக பெறும் ஆழ்ந்த திருப்திநிலை, நமக்குக் கொடுக்கப்படும் அனைத்தையும் பாராட்டி ஏற்றுக்கொள்கிற மனப்பக்குவம் உள்ளவராய் நம்மை மாற்றுகிறது.

இந்த உலகம் முழுமையும் தருபவர்களும் பெறுபவர்களும் நிரம்பியுள்ளார்கள். எனவே, நாம் இருவராகவும் இருப்பது முக்கியம்.

பெறுவதைவிட, தருவது அதிக மகிழ்ச்சியானது என்பதை நாம் பலரும் அறிவோம். நம் குழந்தைகளுக்கு 'கொடுப்பது' எப்படி என்பதை சிறப்பாகவும் பொறுமையாகவும் கற்றுக்கொடுக்கும் அதேவேளையில், அவர்கள் கொடுப்பதை ஆனந்தத்துடன் பெற்றுக்கொள்பவராகவும் நம்மை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

மூல ஆங்கிலக் கட்டுரை: *Maren Schmidt (மாண்டிசோரி ஆய்வாளர்)*

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு: சொ.பிரசன்ன பாரதி (ரிலீஃப் ஃபவுண்டேஷன், சென்னை)

மேலதிக விபரங்களுக்கு: www.reliefoundation.in